

היילכו השניים יחדיו והאם ייועדו — או שייפתח ביניהם קרב לחיים ולמוות?

צפרדע ענקית כזאת, אחרי הצפרדעים הקטנות יותר שכבר בלעו ויבלעו. שולמית אלוני ואמנון רובינשטיין מתעבים את שרון ככנות, אבל גם השיקול הציבורי-אלקטורלי שלהם הוא ברור.

שיקול זה מביא בחשבון את האפשרות לבחירות מוקדמות. בוחר שנינו ור"ץ עשויים להצביע עבור רשימות שלום עיקביות יותר, אם יצביעו שליחיהם עבור שרון, השנוא על כל הבוחרים השפויים במדינה. מועמדותו של שרון לתפקיד שממנו הורח בשל וועות צברה ושתילא, היא התחיל גם שרון להבין את המציאות הטרום-קואליציונית.

בכך אפשר להסביר את העובדה ששרון, שהיה שקט בתחילת המשא-והמתן, הפך מיליטאנטי לפתע, והתחיל להציג עמדות קיצוניות בשטח המדיני והתנהלותי. אחד ממקורביו אמר שספק אם יש בכך כדי להבשיל את המו"מ. פרס מוכן להקים התנהלות ברבת-עמון, תמורת הסכמת הליכוד שהוא יהיה ראש הממשלה. מוימו לא ראיתי תופעה כזאת.

הניצחון

בכנסת ה-12

כאן קיים כבר ניגודאינטרסים ברור בין לוי לשרון. לוי יוכל לעשות חיל בממשלת אחדות, וגם להיאחז במציאות של אופוזיציה, לבנות לעצמו מוקדי-כוח אדירים. לאריאל שרון יש, אומנם, סיכויים (המשך בעמוד 62)

כדרכו. רבין מעדיף דווקא ממשלת-שמירה, שבה יכהן הוא עצמו כשר-הביטחון. אין כל קושי לגייס את התנועה הקיבוצית נגד שרון, וקשה להאמין שיזסי שריד, מפ"ם, ר"ץ ושינוי יכלעו

את הסחורה. יתכן שפרס היה מוקע להפקיד בידי יוזם וזועת-לבנון, מוקע ועדת-כהן, את משרד-הביטחון, אבל אין כל אפשרות להעביר החלטה כזאת במערך ובמיפלגות הנלוות. רווקא ירדו (כמעט סוכנו) של שרון במערך. יצחק רבין, עומד עתה

נכון. אלא שהפעם הוא חותר לראשות-הממשלה, ומוכן לעשות ממש הכל למען המישרה הזאת. אם צריך לחבק את שרון — הוא יעשה זאת כבישרון רב". אך תוך כדי המשא-והמתן החל שרון להבין שאין בכוחו של פרס לספק

להתנער מכל תרמית יוגית, כדי להימנע מגורל נוסח מרדכי ציפורי, שריהתיקשורת הרחוק מכל, ותרנות מרינית", אך ששילם ככל זאת מחיר יקר על התנגדותו לאריאל שרון. רוב מצביעי ש"ס יחגגו בהתלהבות את ניצחונו של לוי. בתנועת-התחיה מעדיפים רפאל איתן וגאולה כהן את לוי על פני שרון. הבלתי-אמיני" גם חיים דרוקמן, מנהיג מורשה, רואה בלוי את אחד מכובי ארץ-ישראל, הקשור ככל נימי נפשו למסורת. הימין המאוחד יתמוך ברובו הגרול במנהיגותו של לוי, בעיקר אחרי תקופה קצרה של שילטון כושל של המערך. בראשות מנהיגות חלשה, וביתרון פרלמנטרי כליכר קטן.

התנחלות ברבת-עמון

היחזות-הרדעת של לוי ומחנהו היא, אולי, קצת מוקדמת. כינתיים חותר גם שרון לקבל את הסכמת המערך למינוי כשר-הביטחון כממשלת פרס. כאן המיכשולים הם אדירים. בשלבים הראשונים של המו"מ שפע שרון חיבה וידידות כלפי אנשי המערך. אלה פשוט נדהמו.

שרון נחשב בעינינו ממש כאוייב המערך מס' 1. אמר להעולם הזה ח"כ בכיר ממפלגת-העבודה. לפתע הוא הופיע כאיש אחר. הוא תמיד הגיעל אותי, ותחושה זאת לא השתנתה. אך לתרומתי הוא מסוגל להפיק מעצמו משהו הרומה לקסם אישי. הוא ממש שיווע לאותות של הכרה מצידנו. פרס, שהיה הקורבן העיקרי להשמצותיו הפרועות של שרון בכיכרות, היה כמובן, הראשון שקרן חזרה לעבר שרון. לא רק שפרס הוא אדם שאינו יכול לעמוד בפני אותות-ידידות. גם זה

ההיערכות בחטיבת חרות בכנסת ה-12

כיום מאוזה רישמית עם מחנה שרון.
20. חיים קופמן (50). תמך בלוי נגד שמיר תרף היותו סגן שר-האוצר. ימשיך לתמוך בלוי.
21. יהושע מצא (53). איש-לוי מוצהר. הקרוב כליכר בדעותיו לשרון. עד שיש להניח שיעבור, בסופו של דבר, למחנה שר-הביטחון המודח. רוצה באיחוד ובחלוקת השילטון בין אנשי שרון ודויד לוי.
22. עלי עובדיה (39). מאנשי לוי שנבחרו גם בקולות שרון. עשוי לתמוך בשרון מול לוי.
23. דן מרידור (37). מזכיר-הממשלה לשעבר. איש המימסד בתנועה, תמך בשמיר, אבל יצטרף לדויד לוי נגד שרון.
24. עוזי לנדאו (41). ראה דן מרידור.
25. מיכאל איתן (40). עושה דברו של רוני מילוא. יצטרף לכל מחנה שבו ימצא הבוס" את עצמו.
אשר לאנשי לעיס: יגאל כהן יתמוך בשרון; אהוד זילברס יצטרף למנצח. וכך יעשה גם אליעזר שוסטק.

10. רוני מילוא (35). איש שמיר יתמוך. לבסוף, בשרון נגד לוי.
11. מאיר שיטריט (37). ראה משה קצב.
12. דב שילנסקי (60). תמך בלוי, אך קרוב בדעותיו לשרון, עשוי להצטרף אליו. בדנימקה מסויימת.
13. מיכאל דקל (64). איש שמיר. יצטרף. בתנאים מסויימים. דווקא לשרון נגד לוי.
14. מיכה רייסר (38). איש לוי, יישאר נאמן לו בכל-תנאי.
15. גידעון נדות (43). איש לוי, שקשה לחזות כיום את עמדתו אם יתמודד לוי עם שרון.
16. חיים קורפו (63). איש מחנה שמיר, יתכן שיצטרף ללוי בעיקר עם יריבו בסניף ירושלים. יהושע מצא, יעבור, כצפוי, לשרון.
17. מרים תעשה-גלור (55). קרובה חברתית למחנה לוי, אבל עשויה, בתנאים מסויימים, לתמוך גם בשרון.
18. אמל נאצרי-אל-דין (54). איש המימסד החרותי, אך יש להניח שיתמוך בשרון.
19. מאיר כהן-אבידב (58).

את חברי הסיעה ניתן לחלק לתומכים באחד הצדדים במאבק של היום, ולתומכים-בכוח. אם יפול שמיר.
1. יצחק שמיר (69). מחנה שמיר. יתמוך בלוי נגד שרון.
2. דויד לוי (47). מחנה לוי. יתמוך בלוי.
3. משה ארגס (59). מחנה שמיר. יעדיף, בחירוק שניניים, את לוי.
4. אריאל שרון (56). תמך בשמיר נגד לוי. יתמוך, כמובן, בעצמו.
5. יגאל כהן-אורגד (47). מחנה שמיר. יתעב את אנשי לוי, עשוי לתמוך בשרון.
6. יורם ארידור (51). תמך בשמיר, כיום קרוב. שוב, למחנה לוי ויתמוך בו נגד שרון.
7. אליהו בן-אלישיר (52). תמך בלוי, וימשיך לתמוך בו נגד שרון.
8. משה קצב (39). תומך זהיר בלוי, היחסים ביניהם אינם אידיוליים. יתמוך בלוי נגד שרון, בעיקר מטעמים חברתיים-אידיולוגיים.
9. דויד מגן (39). תמך ויתמוך בשרון. שונא את לוי.